

Avlaste ankerkjettingen når du ligger for anker, så sparer du ankervinsjen.

13. Ankring og ankringsgods

Du vil mesteparten av tiden ligge for anker og benytte jolle til land. Hvordan skal du velge kjetting og anker, hvor mange ankere bør du ha og hvordan bør du ankre?

Det er viktig at ankringsgodset ditt er tungt og av god kvalitet. Sats litt ekstra penger på å kjøpe kvalitet isteden for billig «Taiwan»-kopier. Du vil ofte ikke se noen særlig forskjell, men kvaliteten på jernet og fremstillingsmåten er avgjørende. Det originale CQR-ankeret og Bruce-ankeret er for eksempel smidd i stedet for kopiene til halv pris som ofte er støpt. Det utgjør en stor forskjell i kvalitet. Hovedankeret ditt bør være et nummer større enn anbefalt fra leverandøren for din båtstørrelse. Det er ingen vits i å være jålete og kjøpe de syrefaste variantene.

Kjetting (minimum 50 meter) bør du ha hele veien mellom ankeret og båten og igjen bør du velge god kvalitet og en dimensjon større, men sjekk om ankringsboksen din forut tåler belastningen. NB: Husk at det eksisterer mange standarder for kjetting rundt om i verden, så test med ditt kabelar (det kjettingen går rundt på ankerspillet) om det passer før du kjøper. I Norge skal du ha kalibrert kjetting. Mange har kjøpt billig ankervinsj i England for så ikke å finne kjetting som passer i Norge. Du kan ikke satse på tau i stedet for kjetting. Det skjønner du når du ser hvor skarp korall er. Mellom kjetting og anker monterer du en svivel for å hindre tvinn.

Jo flere ankere du har med deg, jo bedre, men plass, vekt og ikke minst pris begrenser utvalget. I tillegg til hovedankeret bør du ha et par andre av mindre størrelse som dekker opp for hovedankerets svakheter for enkelte bunnforhold. Du vil i mesteparten av tiden ankre opp i sand eventuelt iblandet noe gjørme, eller korall. Ankeret må grave seg ned igjen dersom draget endres 180 grader. Derfor velger du hovedanker ut fra det.

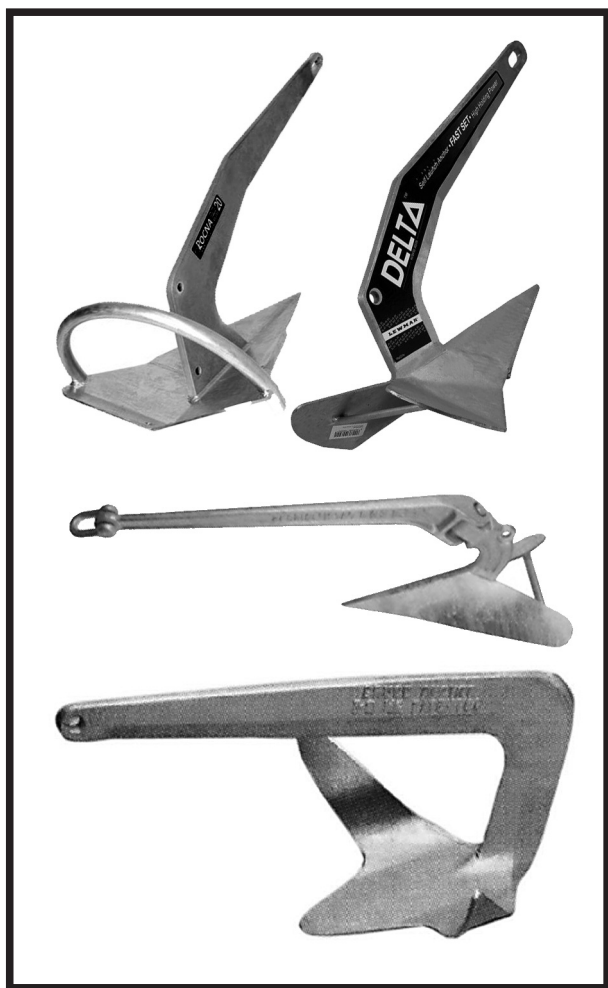
Du vil i praksis sannsynligvis ende opp med et plog-anker (CQR, Delta, Rocna, Spade eller lignende) eller et Bruce-anker som hovedanker. Av dem vi seilte sammen med hadde ALLE enten Bruce eller CQR som hovedanker! De har begge svært gode egenskaper for sand og gjørme, men de er ikke så gode på steinbunn eller korall (men hvilket anker er det?). I dag er Delta, Spade og Rocna godt representert blant langturseilere. Ankere av Danforth-type har gode egenskaper så lenge ikke draget endrer retning. Da kan ankeret brenke løs og ikke grave seg ned igjen. Paraplydreggen egner seg best som daumann. Stokkanker kan være et alternativ på steinbunn. Det finnes også andre ankere på markedet, men over 90 % av båtene har en kombinasjon av disse ankertypene.

Etter noen år kontinuerlig bruk, vil galvaniseringen bli slitt og rust vil komme til syne, spesielt på de delene som er mest utsatt for mekanisk belastning. Dette har ingen ting å si for styrken, men rusten setter merker på alt i nærheten og det er ikke spesielt pent. Du kan galvanisere alt på nytt, men vær sikker på at prosessen blir gjort skikkelig. Hør med andre som har erfaring fra nettopp det stedet du

har tenkt å benytte. Det er en mindre arbeidsom prosess å få galvaniseringen gjort før rusten kommer til syne.

Ombord hos oss (38 fot, 9 tonn) hadde vi et 20 kilo CQR hovedanker tilkople 50 meter 10 millimeter kjetting. Ut over dette hadde vi et 12 kilo sand-anker av Danforth-typen, et 25 kilo stokkanker (aldri brukt) og en 10 kilo dregg. Vi hadde i reserve 6 meter 10 millimeter kjetting og 50 meter 8 millimeter kjetting. Jolla hadde en dregg på 2 kilo. På fire år slet ankeret seg løs to ganger.

Når du ankrer opp har du flere muligheter. Det vanligste er å la hovedankeret gå med tre ganger dybden i kjetting, stoppe motoren og det er det. Det er ikke rart at en del båter dregger. Vi har funnet ut at følgende fremgangsmåte gir oss god søvn om natten: Det første du gjør er å finne et sted med sandbunn hvor du dropper ankeret. Legg ut omlag 3–5 ganger dybden, husk å feste en tripline i forkant av ankeret som du lar være lang nok til at den rekker opp til overflaten og fest en flyte i enden. Dette gjør at du kan ta opp ankeret selv om det sitter fast). Vent til båten har falt til ro, og avlast ankerspillet med et tau eller lign, for nå skal ankeret bakkes fast. Etter å ha ligget slik i 5–10 minutter begynner du å bakke sakte, mens kjettingen strekkes ut. Hold en fot eller en hånd på kjettingen for å sjekke om ankeret sklir. Øk turtallet sakte med stopp for eksempel for hver 200 omdreininger på motoren. Vi er fornøyd når ankeret ikke flytter seg ved et turtall på 2.000. Så legger vi ut ytterligere kjetting slik at vi ender opp med 4–5 ganger dybden. La aldri kjettingen overføre all belastningen

Velger du et av disse ankrene, ligger du godt mesteparten av tiden for anker.

direkte til ankerspillet, for tannhjul og spindler vil med tiden gå i stykker. Sett derfor på en hanefot i kjettingen og overfør belastningen til kryssholtene. Stopp motoren og slapp av. Ankeret sitter nå ordentlig godt. Vi har ligget i 40 knops vind med mye sjø og slengt frem og tilbake. Loggen viste ofte 0,5 knop. Men ankeret satt. I slike forhold har vi forøvrig anker-vakt døgnet rundt.

Det er ikke uvanlig å legge ut ekstra ankere ved dårlig værmelding, lite plass, eller vindkantring. Noe av det sikreste er tandemankring, hvor du legger to ankere etter hverandre med for eksempel fem meter kjetting mellom. Et annet alternativ er å legge to separate i hanefot eller å legge et anker ut bak i tillegg til hovedankeret forut.

Enkelte land har krav om dagsignaler når man ligger for anker. Heis derfor opp sirkelen for ankret fartøy opp over fordekket, om det er krav om det.

Monterer du en spylepumpe i baugen, slipper du å mase med kost og bøtte for å fjerne alt av skitt og søle mens ankeret tas opp. Velg en som har en kapasitet på minst 20 l/minuttet, og så kopler du den med en vender til både saltvann og ferskvann. Installer så lang slange at du rekker rundt hele båten.